

kunde betale sig. Udvalget har i Betænkningen gjort en Henstilling til den høitærede Minister, om han ikke vilde udvide Postopkrævnings- og Postanvisningssystemet ogsaa til lokale Forhold, hvor det ikke findes. Jeg vil paany minde om denne Henstilling. Da den høitærede Minister omtalte det Underændringsforslag, som er stillet under Nr. 3 med Hensyn til, hvorvidt der maa indlægges Breve i Pakker, havde Ministeren, saavidt jeg forstod ham, Intet imod dette Underændringsforslag. Han ønskede kun, at der skulde ske en Tilføjning om, at Brevet skulde være skrevet til Modtageren. Det er Noget, jeg tror, Ingen kan have Noget imod, det er i Grunden en Selvfølge, at det menes; men efter at jeg har overveiet Sagen nærmere siden sidste Forhandling, tror jeg, der kunde være Grund til at formulere Underændringsforslaget lidt fyldigere, og den Tanke har jeg faaet ved at se paa, hvad der gjælder i Verdenspostforeningen. Jeg skal henvise til, hvad der staar i Tillægsbestemmelsen af 21de Marts 1885, Artikel 10 første Stykke, som er trykt i Lovtidende for 1886, Side 155. Der er nemlig efter „Brev“ tilføjet „eller Meddelelser, der have Karakteren af Brevvegling“. Det er kun en Henstilling, jeg gjør til nærmere Overveelse, og jeg skal for mit personlige Bedkommende sige, at det maaske kunde være nødvendigt at formulere dette endnu nøiagtigere, idet Meningen jo næppe kan være, at det skulde være forbudt f. Ex. Formanden for en Forening, som har Medlemmer omkring i Landet, at indlægge trykte Breve, som sendes til en Kredsformand, der igjen skal uddele dem til Medlemmerne. Jeg antager ikke, det kan være Meningen at forhbyde dette, og jeg vil derfor henstille, om der ikke foran „Brev“ kunde indstydtes, at det skal være haandskrevne Breve. Med Hensyn til det Vindringsforslag, som den høitærede Minister har stillet under Nr. 4, og hvortil Udvalget har stillet et Underændringsforslag under Nr. 5 — det sidste er saa ubetydeligt, at jeg ikke skal omtale det — skal jeg gjøre opmærksom paa, at der, saavidt jeg kan se, er en lille formel Urigtighed derved, idet der nemlig deri indeholdes en Betalingsbestemmelse, medens ellers alle Betalingsbestemmelser jere samlede i den nuværende Postlovs § 12 og i Lovforslagets § 1, og hvis man optrykte den gamle Lov med Vindringerne, saaledes som det er paa-tænkt, maatte man føre denne Betalingsbestemmelse af 1 Dre over til sit Sted i § 12, men lade det Øvrige staa, hvor det har hjemme, nemlig i Postlovens § 3. Medens jeg berører dette Spørgsmaal om at lod-

ficere Lovgivningen om Postvæsenet og samle alle Bestemmelser i en Lov i Stedet for at have tre forskjellige Love, dels den nugældende Lov af 1871, dels den lille Lov om Montforandringen, og dels den, vi nu forhandle, naar den bliver til Lov, skal jeg minde om, at den ærede Minister i Forgaars yttrede, at det vilde være ønskeligt for Oversigtens Skyld, at det Vindringsforslag, som saa blev stillet af Udvalget til 3die Behandling, fremtraadte paa en saadan Maade, at man kunde se, hvad der var Nytt, og at man derfor helst maatte trykke det med spærrede Typer. Jeg har i den Anledning søgt Oplysning i Rigsdagens Trykkeri om, hvorvidt dette vilde medføre videre Uleilighed, og det er blevet mig meddelt, at det at trykke med spærrede Typer vilde medføre en meget stor Uleilighed, hvorimod der Intet vilde være til Hinder for at sætte en halvfed Streg under de Bestemmelser, som ere nye. Jeg haaber, at den høitærede Minister ikke har Noget imod, at man bærer sig saaledes ad, og jeg haaber, at den ærede Formand heller ikke kan have Noget imod, at Vindringsforslaget til 3die Behandling fremtræder under denne noget usædvanlige Form, da Meningen ikke er, at det skal blive staaende, men at det skal tages ud, naar Sagen endelig forlader dette Thing. Om Vindringsforslaget under Nr. 6 har det ærede Medlem fra Nakskov (Dam) allerede udtalt sig, og det glæder mig, at han, som er det mest postkyndige Medlem af Udvalget, har givet dette Vindringsforslag sin Tilslutning. Naar jeg holder saa stærkt paa, at denne Forhandling af fremmede Firmærker, som meget godt kan foregaa ved Private, helst skal foretages af Staten, da er det af Hensyn til Kontrol-len, fordi der kan komme fremmede Firmærker, som Private ikke godt kunne bedømme. Det bliver mere og mere almindeligt, at man bruger Firmærker som Omsætningsmiddel for et mindre internationalt Mellemværende, og naar der efterhaanden kommer flere og flere saadanne, kan det blive vanskeligt at blive af med dem. Jeg tror, det var ønskeligt, om Posthusene vilde være saa gode at være Mellemmand i den Henseende; men forresten vil jeg sige, at det hører jo ikke til de Spørgsmaal, som skulde udsætte Loven for Fare, og naar den ærede Minister, hvad der gjør mig ondt, sætter sig saa bestemt imod dette, antager jeg dog ikke, at Loven skal strande derpaa. Jeg antager ogsaa, at Byposten, som jo dog rummer en vis postalst Kyndighed, med Glæde vil tage denne Indtægt med. Vindringsforslag under Nr. 7 er, som ærede